

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 20. Otto Rex Germaniæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

virtutem progressa est, in oculis hominum vestibus holosericis & gemmis splendens, intus humilem animum & misericordiam abscondens. Noctu surgebat ad orandum relicto Regis toro, ipso ignorantiam hujus rei simulante. Ab usu matrimonii abstinebant diebus ab Ecclesia constitutis, quod illa ætate adhucdum Religiose observabatur. Sed aliquando in Cœna Domini cum Rex Henricus præter morem vino liberalius sumto incauisset, Regina invita, a complexu conjugali se non continuit, quod Scriptores illius ævi grandis flagitii loco habent.

Ceterum huic maritali commercio *vit. c. 2. 7.* vitam debuit natus exinde Henricus Dux Bavariæ, quem cum Mater postea præ ceteris diligeret, funestis inter fratres rixis occasionem dedit.

§. XX.

Otto Rex Germaniæ.

Rege Henrico defuncto, cupiebat Regina hunc Henricum filium in Successorem a Germanis cooptari; nec deerat æquitatis species, quod Otto primogenitus Patre necdum Rege, iste vero in purpura, natus esset. Sed Ottonem a Patre designatum Francorum Orientalium & Saxonum suffragia ad Imperium evexerunt. Unde Henrico conquerendi materia sæpiusque ad arma prorumpendi

Q 5

pendi

Sæculum X.
A. C. 936. pendii prætextus non defuit. Tertius quoque natus erat frater, nomine Bruno, cui adhuc dum puero summæ in Ecclesia Dignitates destinatæ.

Vitiq. l. 2. Loco, in quo Otto coronaretur, præstituto, videlicet Civitate Aquisgranensi, primo Proceres ei fidem jurarunt extra Ecclesiam, in qua Hildebertus Archiepiscopus Moguntinus cum omnibus Clericis Principem expectabat. Archiepiscopus quidem Trevirensis, ob Sedis suæ antiquitatem, & Coloniensis, quia hæc in ipsius Diocæsi gerebantur, sibi quisque competere affirmabant Principem coronare; sed istud maximis meritis Archiepiscopi Moguntini dederunt, ut ipse honorifica cæremonia defungeretur. Archiepiscopus Coloniensis tunc erat Wicfredus, Hermanni anno nongentesimo vigesimo quinto mortui Successor. Ecclesiæ vero Trevirensi præerat Robertus, Ottonis Avunculus, Reginae Mathildis matris ipsius frater, qui Rogerio anno nongentesimo trigesimo quarto fati functo successerat. Ottoni Ecclesiam intranti Archiepiscopus Moguntinus obviam procedens manum ejus dextram contigit, moxque conversus ad populum, porticus superiores inferioresque implentem, ait: *En vobis Ottonem adduco, quem Deus elegit, Rex Henricus dudum designavit, & Proceres omnes Regem*

Regem proclamarunt. Si ratam habetis Sæculum X.
A.C. 936.
banc electionem, levate ad cælum manus!

tunc nemo non manus levavit, magno clamore novo Regi pacem & prosperitatem in annos plurimos exoptans.

Mox Archiepiscopus Regem, arcta tunica more Francorum indutum, ad Altare deduxit, in quo ornamenta Regia, videlicet gladius cum balteo, pallium, armillæ, baculus, sceptrum, & Diadema posita erant. Archiepiscopus tollens gladium sermone ad Regem directo inquit: *Accipe hunc gladium ad repellendos Jesu Christi inimicos, Barbaros, & malos Christianos, quia tibi Deus totius (*) Imperii* Rex Germaniæ coronatur.
Francorum potentiam ad pacem Christianorum conservandam tradit. Similes pre-

ces singula ei porrigens Insignia pronuntiavit, oleo Sancto unxit, & tandem eundem cum Archiepiscopo Trevirensi coronavit. Inde diademate fulgentem ad Solium inter duas columnas marmoreas editum deducunt, unde ab omni populo conspiceretur, & Missa celebrata Rex descendens perrexit ad Palatium comitantibus Ducibus, ubi cum Episcopis ad

(*) Istud in sensu accomodo accipiendum. Nam Otto Magnus non regnavit in toto Imperio Francorum nec facto nec jure, quia in Francia Occidentali rerum potiebantur Reges a Carolo Magno genus suum per mares ducentes.

Sæculum X. ad solemne convivium mensæ marmo-
A. C. 937. reæ assedit. Hæc anno nongentesimo
 trigesimo sexto acta. Ceterum Otto
 annis triginta sex imperavit. At huic
 Cæremoniæ non diu supervixit Archi-
 episcopus Moguntinus, anno nongente-
 simo trigesimo septimo ultima die Maji
 vita functus, cui Fridericus, & ipse Mo-
 nachus Fuldensis, successit.

Mabill. Act.
Sæc. 6. pag.
 573.

Hoc Antistite, Adaldago Archiepisco-
 po Bremensi, & compluribus aliis Episco-
 pis auctoribus, Otto Rex, quo Religio-
 nem Christianam apud Sclavos ad Al-
 bim habitantes stabiliret, in urbe Mag-
 deburgensi manu munita, Monasterium
 fundavit. Quod ut perficeret, piissimæ
 etiam Conjugis, Edithæ Reginae hortatu
 excitatus, & opibus adjutus est. Reli-
 quias S. Innocentii Martyris (illius, ut
 conjectura est, qui in Legione Thebana
 militabat) a Rudolpho Rege Burgundiæ
 sibi datas, in idem Monasterium trans-
 ferri jussit, quod vigesima tertia Septem-
 bris anno nongentesimo trigesimo septi-
 mo, Ottonis Regis secundo, perfectum,
 S. Petro, S. Mauritio, & S. Innocentio
 dedicatum, & Sacræ Sedis Romanæ Tu-
 telæ commissum est. Magdeburgum alio
 nomine Parthenopolis seu Civitas Vir-
 ginis dictum est. In novo autem Mona-
 sterio Anno, exinde Episcopus Worma-
 tiensis, munus Abbatiale primus gessit.

§. XXI.